

som helst Maade at give Anvisning paa, hvad man skal sætte i Stedet for den hidtidige Lov vedrørende Statsboligfonden. Det ærede Medlem Hr. Kragh, der talte paa Venstres Vegne, henviste til det private Initiativ. Men det ærede Medlem kan fornuftigvis ikke være uvidende om, at det private Initiativ endnu i en rum Tid, i hvert Fald i det første Aars Tid, ikke vil gøre sig gældende paa Boligbyggeriets Omraade, og det hvad enten Talen er om Etagebyggeri eller om det mindre Byggeri, det saakaldte Parcelbyggeri. Der er ikke Midler at faa til sekundære Panter, og derfor er det, det er nødvendigt for Staten at være med endnu et Stykke Tid, og saaledes som Lovforslaget er formet, kan Staten være med i de kommende 1½ Aar uden nævneværdig Risiko.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Kragh, der paa ny vendte tilbage til Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade der var administreret i den Tid, han var Indenrigsminister, og i den Tid, jeg har været Indenrigsminister, Statsboligfonden vedrørende. Det ærede Medlem sagde, at han ikke under nogen Form havde været med til at indføre en Praksis, der laa udenfor Lovens Omraade, og al hans Tale baade forleden Dag og i Dag tog Sigte paa at forsvare ham imod at være gaaet udenom Loven. Jeg vil hertil sige til det ærede Medlem, at denne Tale kan han ikke med nogen Ret henvende til mig, for jeg har ikke rettet nogen Bebrejdelse mod ham for at være gaaet udenom Loven. Det, der er sket, er dette, at det ærede Medlems Partis Presse har rettet stærke Bebrejdelser mod mig, fordi jeg skulde været gaaet udenom Loven. Det ærede Medlems Partis Presse har i Artikler fremholdt, at efter at jeg var blevet Indenrigsminister, havde jeg indført en anden Praksis end den, der var Forudsætningen ifølge Statsboligfondsloven af 1922; efter at den socialistiske Regering var kommet til, efter at jeg var blevet Indenrigsminister, var Statsboligfondsloven blevet gennemhullet. Deroverfor er det, jeg har taget til Gemæle, og jeg har gjort det paa den Maade, at jeg har sagt, at jeg har fulgt den Praksis, som min Forgænger havde indført og fulgt, og naar jeg har sagt dette, har det været, fordi det er i Overensstemmelse med Sandheden, og jeg har yderligere dokumenteret det paa den Foranledning, som er givet af det ærede Medlem Hr. Kragh. Jeg har dokumenteret, at det ærede Medlem allerede i Begyndelsen af Aaret 1923 i en Skrivelse til Magistraten har givet Tilsagn om ved Opførelsen af ikke mindre end 3 000 Lejlig-

heder at gaa til en Laanegrænse af 90 pCt. Dermed blev der indført en særlig Praksis for Ydelsen af Laan til det høje Byggeri. Det høje Byggeri blev derved Undtagelsen, den Undtagelse, som i Loven var givet med Hensyn til at gaa op til de 90 pCt., og denne Praksis, som det ærede Medlem saaledes som Minister indførte, fulgte han ogsaa, idet saa at sige alle de Laan, der derefter blev givet i hans Ministertid til det høje Byggeri, gik op til 90 pCt., hvad jeg ogsaa har dokumenteret. Jeg har ikke rettet nogen Bebrejdelse mod det ærede Medlem for som Minister at have gjort det, paa ingen Maade, men jeg har villet værgе mig imod, at jeg skulde have indført en ny Praksis. Jeg har kun indført den Regel, der var givet i den Tid, det ærede Medlem var Minister, og dermed er den Sag ikke længere for mit Vedkommende. Det ærede Medlem sagde, at han vilde ikke udsætte sig for den Kritik, han kunde være blevet stillet overfor, dersom han havde nægtet at gaa til de 90 pCt. Jeg skal slet ikke indvende noget som helst imod dette. Jeg har overhovedet aldrig herfra denne Talerstol gjort nogen Art af Bemærkninger, der tog Sigte paa at bebrejde det ærede Medlem hans Handlemaade, jeg har kun villet værgе mig selv, og det ærede Medlem vil kunne forvisse sig derom, hvis han vil gennemlæse, hvad jeg har sagt; i Rigsdagstidenden staar det. Han vil da se, at skal der rettes nogen Bebrejdelse mod nogen, saa maa det være mod hans eget Partis Presse, der paa urigtig Maade har angrebet mig, har angrebet mig for at have fulgt en Praksis, som det ærede Medlem faktisk selv ikke blot har indført, men ogsaa fulgt.

Kragh: Den højtærede Indenrigsminister fortsætter med at hævde, at jeg ved en Afgørelse, som blev truffet — ikke i Begyndelsen af Aaret 1923, men, saa vidt jeg erindrer, i Juli Maaned 1923 — med Hensyn til et særlig stort Byggeri her i København, skulde have indført en Praksis, som derefter blev bestemmende for Tilskuddet til alt højt Byggeri, saa længe jeg havde med Forvaltningen af disse Sager at gøre. Det er derimod, jeg protesterer, og jeg synes, jeg har gjort det saa tydeligt, at den højtærede Indenrigsminister maatte kunne forstaa denne Protest. Jeg har, hvad denne enkelte Sag angaar, som var af særlig omfattende og af særlig vanskelig Karakter, truffet en Afgørelse indenfor Lovens Rammer, for hvilken jeg selvfølgelig tager det fulde Ansvar. For øvrigt blev dette Byggeri, saa vidt jeg erindrer, slet ikke til noget,